

Får Gud plats?

I Jesajas 40 kapitel kan vi bl.a. läsa: "En röst ropar: Bana väg för Herren genom öknen, gör en jämn väg i ödemarken för vår GUD."

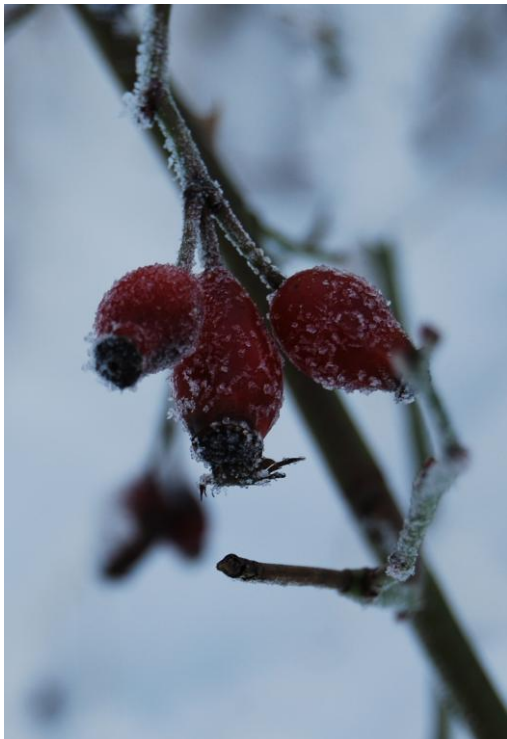
Livet är stressigt. Vardagen är för de flesta av oss en kamp för att hinna med.

Kampen kan se olika ut. För den anställde t.o.m. i vår himmelska oas här på jorden – kyrkan – är tempot högt. Det gäller att vara kostnadseffektiv i tider av ökade kostnader och minskade intäkter, dvs. att inte äventyra kvalitet och verksamheter. Allt ska vara som det alltid har varit även om tillgången av resurser talar ett annat språk! För den sjuke, den arbetslöse är kampen också stressintensiv även om den är av annat slag. En kamp för att komma tillbaka, bli medräknad, få plats, bli synlig. Och i allt detta våra olika åldersrum där barn, ungdomar, barnfamiljer, medelålders, äldre och pensionärer med sina speciella rums-koder på olika sätt i gemenskap och ensamhet kämpar för att hänga med.

Det är adventstid igen och tempot skruvas upp ytterligare ett par snäpp. Snart är det Jul. Det är trångt på stans gator.

Julklappar ska köpas mellan julbord och glöggsittningar. Det pysslas på skolor och i föreningar. Luciatåg ska övas. Det finns hur mycket som helst som ska göras. Vi

ska också hinna med våra egna hem, fixa julen så att den blir som den alltid har varit. Vi ska också hinna med oss själva, bli fina inför varandra. Vi kämpar in i det sista för att det ska bli så bra som möjligt, för att Julen ska bli Jul och ingenting annat.

För de flesta av oss är detta en mycket tuff tid, en tid som handlar om att vi ska bli medräknade, att vi ska kunna åstadkomma något fint för de våra, att vi ska få umgås och ha trevligt och då är det inte lätt att se det lilla barnet som bjuder frid över jorden, dvs. bereda plats för